

Öppet brev med anledning av vildsvinssituationen

Naturvårdsverket (NV) tog nyligen beslut om en Nationell förvaltningsplan för vildsvin. Planen är en reviderad version av den förvaltningsplan som NV, på uppdrag av regeringen, tog fram 2010.

Behovet av en nationell förvaltningsplan grundas i de fortsatt ökande vildsvinsskadorna i trafik och jordbruk. Även i enskilda och offentliga anläggningar ökar skadorna. Det gäller t.ex. trädgårdar, parker, kyrkogårdar, fotbollsplaner och golfbanor. I skogsbruket är skadornas omfattning inte dokumenterade, men kan antas öka även där.

NV har fastställt tre s.k. resultatmål i planen:

1. År 2025 är antalet trafikolyckor med vildsvin inblandade färre än 3 000 per år.
2. År 2025 har kostnaderna för vildsvinens skador på jordbruksgrödor halverats och är mindre än 500 miljoner kronor per år.
3. År 2025 har insatserna för att reducera skador på enskilda och offentliga anläggningar såsom trädgårdar, idrottsanläggningar och kyrkogårdar, ökat.

I NV:s förvaltningsplan betonas att alla berörda måste samverka för att nå målen i planen. Det vill säga – planen riktas till riksdag, regering, ansvariga myndigheter, markägare och deras organisationer samt jägare och deras organisationer.

LRF ser NV:s resultatmål i planen som väl avvägda och absolut nödvändiga att nå.

LRF uppmanar nu alla berörda länsstyrelser att snarast kalla alla berörda parter i länet till samtal om och för gemensam inriktning av arbete för att motverka vildsvinsskadorna i jordbruk och trafik. LRF är väl medvetet om att länsstyrelserna inte styr förvaltningen av vildsvin på samma sätt som när det gäller älg. Länsstyrelserna kan inte t.ex. inte tvinga fram högre avskjutning av vildsvin, annat än via beslut med stöd av 7 § jaktlagen.

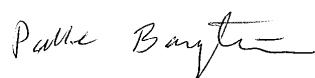
Vildsvinsskadorna är dock nu så allvarliga att alla vägar att minska problemet måste prövas. Alla berörda parter har inte insett allvaret i vildsvinsproblemet. Länsstyrelserna måste nu agera samlande och pådrivande för att inskräpa allvaret och uppmuntra till åtgärder. Framst genom att driva på för effektiv och omfattande jakt, för att på kort sikt minska antalet vildsvin.

En av de mest angelägna frågorna är överdriven utfodring av vildsvin, som fortfarande förekommer i stor omfattning. Viltutfodring är inte reglerad i jaktlagstiftningen. Däremot är utfodring av vilt som används för mänsklig konsumtion (t.ex. vildsvin och dovhjort) reglerad med samma foderlagstiftning som gäller i tamdjursproduktion.

Länsstyrelserna har tillsynsansvar för denna lagstiftning. Stor del av den utfodring som sker med rotfrukter (t.ex. sockerbetor, morötter och potatis) sker i strid med foderlagstiftningens bestämmelser. Det beror på att stora mängder foder vräks ut på marken. Mängden i sig leder till att fodret inte hinner förbrukas innan det blir otjänligt. Utfodring direkt på marken leder också till att fodret blir smutsigt, förorenat av avföring, möglar eller ruttnar. Alltså uppenbara brott mot grundläggande bestämmelser om foderhygien. Länsstyrelserna måste bedriva tillsyn och beivra dessa brott. Att 2020 gynna vildsvin med utfodring måste minimeras. Är det något vilt i svensk fauna som inte behöver gynnas, så är det vildsvin.

Med anledning av detta, vill LRF veta hur din Länsstyrelse ämnar arbeta med frågan om att minska vildsvinsskadorna. Återkom gärna med svar om detta till mig eller vår viltexpert Anders Wetterin anders.wetterin@lrf.se.

Vänligen,

Palle Borgström
Riksförbundsordförande LRF